

מקור המאמר בזוהר פרשות ואתchanן דף רס"ב
מעלת אהובי ה' ומקדשי שם שמים

יומא חד, היה חלש רבוי יוסף, על עאל לגביה
רבי אבא ורבי יהודה ורבי יצחק, חמו
לייה היה נפילה על אנפו ונאים. יתבו. כד
אתער, חמו ליה לאנפו בחיכין. אמר ליה רבי
אבא, מלה חרטא חמיתה. (דף רס"ז ע"ב) אמר ליה
וילאי, בהשפתא סלקא נפשי, וחמית יקרא, מאין
דמסרו גרמייהו על קדרשה דמאריהון, דהוו עאלין
בתליסר נהרי דאפרסמנא דכיא. וקדשא בריך
הוא משתחשע בהו. וחייבנא מה דלא יהבו לי
רישותא למימר. ושאילנא לוין, אמיןיא, הא יקרא
דמאן הוא. אמרו לוי, מאין דרחימו למאיריהון
ביהיא עלמא. וממה דחמית, נפשאי ולכאי
אתגריר, ועל דא אנפאי חיכין.

אמר ליה רבי אבא, זפאה חולקה, אבל אוריתא
אסחד בהו, דכתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה
אלhim זולתך יעשה למחפה לו. אמר ליה רבי
יהודה, הא שאילו חביריא, דא דכתיב יעשה,
תעשה מביעי ליה.

הרוי שאלו החברים, זה שכתב יעשה, היה צריך לו
ל להיות פ羞ה!

יום אחד היה חלש רבוי יוסף,
נכנסו אליו רבי אבא ורבי
יהודה ורבי יצחק, ראו אותו
שהיה נופל על פניו וישן.
ישבו. כשהתעורר, ראו
שפניו מחיות. אמר לו רבי
אבא, דבר חדש ראית? אמר
לו, וילאי, שעכשו עלתה
נפשי, וראיתי את הקבוץ של
אותם שמשרו עצם על
קדשת רבונם, שהיה נכensis
בשלשה עשר נהרות
אפרסמן טהור והקדוש
ברוך הוא משתחשע עטם,
וראיתי מה שלא נתנו לי
רשות לומר. ושאלתי אותם,
אמרתי של מי הקבוץ זהה?
אמרו לי, של אותם שאהבו
את רבונם באותו העולם.
וממה שראיתי הוואר נפשי
ולבי, ועל כן פני מחיות.
אמר לו רבי אבא, אשרי
חולקה, אבל התורה מעידה
עליהם, שכותב (ישעיה סד) עין
לא ראתה אלhim זולתך
יעשה למחפה לו. אמר לו רבי
יהודה זולתך יעשה,

אמר לו, תרי נתבאר, אבל סוד הדבר הינו שכותב (תהילים כ) לחותם בنعم ה' ולבקר בהיכלו. ופרשוה,نعم ה', אותו שבא מהעתיק הקדוש שהקדוש ברוך הוא משתעשע בו, שהרי אותוنعم יוצא מהעתיק. ולבקר נעם יוציא מהעתיק. ולבקר בהיכלו, בהיכל העליון על הפל. אף כאן, עין לא ראתה אלhim זולתה יעשה - מי? אותו העתיק הנסתיר של הפל, שהרי בו תלוי. אמר הפל, שהרי בו תלוי. אשר לו, וدائיתך הוא. אשר חלכם של אותם שבאהבת רבונם נזקקים בהם, לאלה אין שעור לחלכם בעולם ההוא.

אמר רבי יצחק, כמה מדורין על מדורין אית להו לצדיקיא בהוא עלמא, ומדורא עלאה רכלא, איפון דרכימותא דמאייריהון אתקשר בהו, דהא מדורייהון אתקשר בהיכלא דסליק על כלא. Mai טעמא, בגין דקידשא בריך הוא בהאי אתעטר. והמדור העליון של הפל - אותם שנקשרה בהם אהבת רבונם, שהרי מדורם נקשר להיכל שעולה על הפל. מה הטעם? משום שהקדוש ברוך הוא מתעטר בזה.

אמר ליה, הוא אמר. אבל רוזא דמלה, הינו דכתיב, (תהלים כ) לחות בنعم יי' ולבקר בהיכלו. ואוקמו,نعم יי', והוא דאתיא מעתקא קדיישא, דקידשא בריך הוא משתחע בעיה. זהה הוא נעם מעתקא נפקא. ולבקר בהיכלו, בהיכלא עילאה על כלא. אוף הכא, עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה. מאן הוא עתיקא סתימה דכלא, זהה ביה תליא, אמר ליה, וدائיתך הוא. זכה חילקהון דאיינון דרכימותא דמאייריהון מתרדקון בהו, לאין לית שעורא לחילקהון בהוא עלמא.

אמר רבי יצחק, כמה מדורין על מדורין אית להו לצדיקיא בהוא עלמא, ומדורא עלאה רכלא, איפון דרכימותא דמאייריהון אתקשר בהו, דהא מדורייהון אתקשר בהיכלא דסליק על כלא. Mai טעמא, בגין דקידשא בריך הוא בהאי אתעטר. ומה עשו, בגין דקידשא בריך הוא בהאי אתעטר.

ספר אור הזוהר (עמוד 363)

ד) רשב"י למד במשך שלוש שנים בבני ברק אצל רבי עקיבא.

תclf אחר נשואיו הלה רבי שמואן בן יוחאי למד תורה בבני ברק בישיבת רבי עקיבא, שם ישוב ולמד במשך שלוש שנים מבעלי לבקר ב ביתו במשך כל זמן זה.

ה) רשב"י מסר נפשו לחדר בית הספר לשמע תורה מרבו רבי עקיבא.

לבוקתו ברבו נהגoli היה כל ביה, עד שכשנפטר רבי עקיבא נחפר בבית הספר, מסר רבי שמואן (פסחים דף ק"ב).

בן יוחאי נפשו לחדר לשם לשמע מני תורה.